

מסורת הש"ס

(א) ביצה ל: (ב) [לקמן ח:];
(ג) מנחות מז: (ד) [לקמן
ח:]; (ה) י"ג: שנתדו,
(ו) [ז"ל ומי], (ז) [ז"ל ומי],
(ח) [ז"ל לילב].

תורה אור השלם

1. דבר אל בני ישראל
לאמר תמנשה עשרו חס
לחם השבעי הזה חס
השכות שבעת ימים לך;
יחרא כב כל
2. חג השבת תמנשה
לך שבעת ימים
באסוף מנורת ומימך;
דברים טו ג
3. וגדלים תעשה
לך על ארבע כנפות
סכות אשר תשק בך;
דברים כב ג
4. דבר אל בני ישראל
ואמרו אלכם ועשו
לכם ציצת על כנפי
בגדיכם לזרחתם ותהו
על ציצת הכסף חיל
זכות: במדבר טו ח

הגהות הב"ח

(ב) תוֹם ד"ה וְאֵם פֶּשֶׁא וְיָ וּפְרָק אֲרֻכָּה אֲחִין וּפְסָ"ק כָּל־ל וְחִיבָה קִשָּׁא נִמְחָק: (ג) ד"ה מִנֵּן וְיָ דְחִילָא קְדוּשָׁה עֲלֵיהֶו אִימְקָאִי: (ד) ד"ה הִוָּא וְיָ שְׁלָא נִדְעָה לְרִבִּים מִכִּפְרָת כּו' דְּאִמֵּר עוֹלָא:

גליון הש"ס

גם' סנין לעצ' סוכה. ע'
לקמן דף לו ע"ב רש"י ד"ה
אסור להריח:

מוסף רש"י

[illegible]

סוכה פרק ראשון סוכה

קודם לחג שלשים יום ולא
י. דנשו סוכה לשמה חו
מיון דשואלין צהלכות החג
חג הוא עושה אבל קודם

מתני' סוכה ישנה בית שמאי פוסלין ^אובית הלל מכשירין ואיזו היא סוכה ישנה כל שעשאה קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם חג אפילו מתחילת השנה כשרה: **גמ'** מ"ט דבית שמאי אמר קרא יתג הסוכות ששבעת ימים לה' סוכה העשויה לשם חג שששת ^בדאמר רב ששת משום ר"ע ^גבמנין לעצי סוכה שאסורין כל שבעת יולי חג הסוכות שבעת ימים לה' ותניא רבי יהודה בן בתירה אומר כשם שחל שם שמים על החגיגה כך חל שם שמים על הסוכה שנאמר חג הסוכות שבעת ימים לה' מה חג לה' אף סוכה לה' ובית שמאי נמי מיבעי ליה להכי אין הכי נמי אלא מאי טעמיהו דבית שמאי כתיב קרא אחרינו ^דחג הסוכות תעשה לך שבעת ימים סוכה העשויה לשם חג בעיני וובית הלל ההוא מיבעי ליה לעושיין סוכה בבחולו לשם מועד דאין עושין סוכה בחולו כדכרי אלעזר דאמר ^הובית עושין סוכה בחולו כדכרי מועד ובית הלל לית להו דרב יהודה אמר רב דאמר רב יהודה אמר רב עשאה מן ^והקצוץ ומן הנימין ומן הגרדין פסולה מן הסיסין כשרה כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי אף מן הסיסין נמי פסולה (אלמא) בדבעינן טויה לשמה ה"נ נבעיא סוכה עשויה לשמה שאני התם דאמר קרא גרדילים תעשה לך לך לשם חובך הכא נמי חג הסוכות תעשה לך לך לשם חובך ההוא מיבעי ליה ^זלמעוטי גזולה התם נמי מיבעי ליה למעוטי גזולה התם כתיב קרא אחרינו יעשו להם משולח:

ויסין פסולה דבעינן טויה
דמותיב קאמר לה ואס
תא היא דרב גמי עשיה
גן תעשה לך משלך:
מתני'

וְלֹא יָדָע מִתְחַבֵּר אֵלֶּה מִדְּרֹבָן
 וְאֵל הָדִין לֵדֵל מִהֵנִי בְּמֵלֵךְ
 (שֶׁמֶךְ דָּק כֶּבֶד וְסֵף) דְּשִׁמְשֵׁם לֵד
 בְּיָד יִהְיֶה כֵן בְּמִיָּה לֵד
 וְשִׁשׁ וְשִׁשׁ לֵב מִזֶּה הֵבֵל
 קֵשִׁי דְקִמָּה גִּשְׁא דְקִמָּה
 אֶסְכַּח אֶסְכַּח אֶסְכַּח לֵב לֵב לֵב לֵב
 הֵסֵךְ (ד' מ:) לְדֹסֵךְ יִשְׁלֵא
 יִשְׁלֵא בְּסֻכָּה אֶחָד יִשְׁלֵא
 מִזֶּה גִּשְׁא דְקִמָּה לֵב לֵב
 לְעֹלָם לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב
 אֶלְמָה לְדֹרִישָׁא הִיא וְיִמִּי
 רִבָּה בְּהִיא לִדְיוֹשׁ אֶל אֶסְכַּח
 בְּדִקְדָּקָתָם הֵסֵךְ מְצֻבֵּה (שֶׁמֶךְ)
 (דָּק מִלָּה) מְעִירָקָא חֲוֵלִי
 הֵסֵךְ מִחֲמַת שִׁינֵי חֲוֵלִי

פ.

ירדן. בירושלמי תני ר'רן לחדש
 פסח רבי יוסי אמר כל שהוא ומאן
 על פני כולה ובתרא הכי אימא התם
 וכו' איך דברי הכל הוא מכיון שלא
 עשאה לשם פסח דבר ברי הוא שלא
 דקדק בה: **ואם עשאה לשם חג**
 וכו'. אפילו לבית הלל נפקא מינה
 שאין ר'רן לחדש בה דבר ואפילו
 עשאה מינה ללא לשם חג לא תמיד

לעזי רש"י

סירני"ש. ציציות
(חוטים היוצאים מן
האריגה בסוף הבגד).
לומשי"ש (לומשיל"ש).
סקעות (של חוט).

רבינו חננאל

[illegible]

ירדן. בירושלמי מני זרין לחדש
 ופס רבי יוסי אמר כל שהוא ומאן
 ע"פ רבי כולה וכתב רבי אבהו
 וכל אשר דבריה הכל הוא כמיון שלם
 בשאול לשם פסח דבר ברי הוא שלא
 דקדק בה: **ואם** עשאה **אשם** חג
 וכו'. אפילו לבית הלל נפקא מינה
 שאין זרין לחדש דבר דאפילו מינה
 נפקא מינה אלא דב' לב' ש' לו לתנא
 לפרש כמה נתקלו ולא שייך לאשמי
 נעמא דב"ש אחא לאשמעינן אלא
 היכא דפליגי תנאי אליבא דב"ש ולא
 נפקא מינה מדי בפלוגתא אליבא
 דבית הלל כי הויא דברא אליעזר
 דמילא (עמ' דף קה). דפרי ארבעה
 אחין (יבמות דף קט. ושם) ⁽⁶⁾ קשיא ובס'
 קמחא דבניה (דף י: ו) וכולן פירשו
 במקומות: **מזין** ⁽⁷⁾ **עצי** סוכה
 וסמורים ב' שבועה. משמע דאסרי
 דמאוריתא ודעשה גמורה היא
 מדפסרין והא קרא להכי הוא דאחא
 ויתומה דנפסקי כירה (עמ' דף מה).
 משמע שהוא מדרבנן דימיתא הנה
 אסרי דרבי שמעון אית ליה גבי נר
 ממון שהוקדש למזבח הוקדש לאיסורי
 מהא דמיא דאין טולין עצים מן
 הסוכה ביי"ט ור' שמעון ממיר וזרין
 נבוכות החג צמח שהיא אסורה ובס'
 המבואר כדי יין (בבא דף י: ושם) מיימי
 דרעה דאפילו היא משמע הטה
 בסוף שמעתינן דלא אסירא אלא
 משום מוקדש דקאמרינן על סוכה
 דחילל קדוש (ו) איתקאלי לבשעה וי"ל
 דהיא אסורה דמאוריתא היינו צרידי
 קיימת אסור לטובל ממנה אלא אסירא
 משנפלה דנטלה מזהות לא אסירא
 אלא מדרבנן והא דפריך בבבא (סא)
 וכו' מהני ביה חנאה היינו משום
 דקיון דלא מהני ביה תנאי צרידי
 קיימת כשנפלה נמי לא יועיל דמינו
 דאיתקאלי בין השמשות איתקאלי
 לבשעה ומשני דסיפא אחרי לטובה
 דמהני ביה חנאה ומשני באומר אסי
 הוקדש למזבח ולא דמי לעצים אסי
 מהם ויש בהם סמיחתא אבל ואע"ג
 אחא דהש"ס לפרש דגביו דרך קשיא
 כדי הכשר סוכה חילל קדושה עליהו
 חנאה משום דסמכתא כי היכי דלא
 חנא בין זרין לטובה בין לא זרין
 ולא משום מוקדש ובמקומה פירשהו:
 סוכה לשם חג: **ההוא** ⁽⁸⁾ **מיבעי** ⁽⁹⁾ **איה**
 וסמכתא הכול ציור טוב שני לקמן
 וסמכתא אלא ביי"ט שני אמאי ומשני
 ויטעין למעשה שאול אסי ביה סוכה
 נקא להו מדכתיב כל האזרה בישראל
 דאורייתא אלא מדרבנן ומיחו קשה
 ע"פ דין לא נודעה אינה כמפתח מלא
 וכו' (דף קד). ואומר ר"ט דעממא
 לא קאמר עולה משום דילוש לטעמי
 לא נראה דהואו דהגזול בתרא לאו
 והשתא קרי ליה אכזרא ואע"ג דגבי
 מדכתיב קרבנן מין דקדוש הקדש
 דענינן קרבנן בשעה שקדש:
 ה